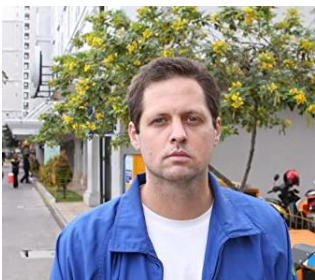

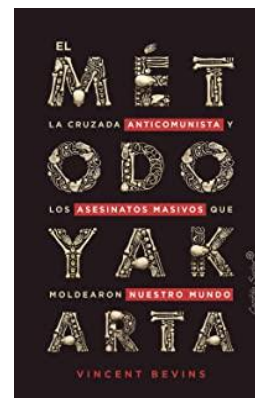
EL MÉTODO YAKARTA

Vincent Bevins

Vincent Bevins és l'autor de: "El Método Yakarta, la cruzada anticomunista y los asesinatos masivos que moldearon nuestro mundo". Bevins va ser corresponsal d'Angeles Times a Brasil i del Washington Post al Sud-est Asiàtic. Es basa en la seva experiència com a corresponsal, les entrevistes a més d'un centenar de persones i el material desclassificat per

EEUU.

L'autor denuncia l'actuació dels Estats Units durant la Guerra Freda, una època en què es veia comunistes per tot arreu. **Per evitar l'expansió del comunisme**, en especial a Amèrica Llatina i Àsia, els nord-americans **no varen dubtar a intervenir a Iran, Iraq, Vietnam, Indonèsia, Corea del Sud, Filipines, Taiwan, Sri Lanka, Timor Oriental, Tailàndia, Sudan, Brasil, Nicaragua, Xile, Guatemala, El Salvador, Hondures, Colòmbia, Mèxic, Veneçuela, Bolívia, Paraguai i Uruguai**. Els ambaixadors varen tenir un paper destacat, juntament amb els serveis d'intel·ligència, en tots aquests estats, passant valuosa informació al seu govern i marcant el camí a seguir.

Una bona part del llibre està dedicada a **Indonèsia**. En els moments en què **Sukarno**, després de la Conferència de Bandung, que va reunir països asiàtics i africans, liderava un moviment que cercava el respecte i la seguretat pels estats que havien arribat a la independència davant dels antics colonitzadors. Les simpaties esquerranes de Sukarno varen dur a la intervenció dels Estats Units, mitjançant un militar, Suharto, que va ocasionar entre cinc-centes mil i un milió d'assassinats, i un milió més traslladades a camps de concentració. Tots ells considerats comunistes o sospitosos de ser-ho. **Molts noms escrits en llistes que la CIA o els diplomàtics nord-americans lliuraven als militars indonesis. Les persones desapareixien** i les famílies no tornaven a tenir notícies d'elles. A més assassinats, menys comunistes quedarien. No importava que es produïssin equivocacions. Una de les més grans massacres i més ignorades que hi ha hagut al món. Suharto fins i tot va inventar-se que dones comunistes sanguinàries havien mutilat militars i va fer construir un gran monument en memòria de les suposades víctimes. Cada any es retia homenatge a aquests militars. Avui, i des de fa anys, molts turistes es banyen a les plàcides aigües de Bali sense sospitar que a la sorra sobre la qual estenen la tovallola varen ser afusellats milers d'indonesis.

El **Xile de Salvador Allende** també va ser víctima de les conspiracions de la CIA, l'ambaixada nord-americana i l'exèrcit xilè. Abans de les eleccions es va assassinar al cap de les forces armades, el demòcrata Schneider, per tal de donar la culpa a terroristes d'esquerra. Va ser un fracàs. La gent es va adonar que darrera l'assassinat hi havia elements d'ultradreta connectats amb l'exterior. Allende va assumir la presidència el 3 de novembre de 1970. La CIA havia fracassat ostensiblement.

Després, **es va pagar als camioners per tal que fessin una vaga que va portar el país al caos per falta de subministraments i part de la població es va posar en contra del govern. A Washington l'espantava especialment que el govern socialista i democràtic d'Allende tingués èxit.** Nixon estava disposat a emprar totes les armes possibles per a "impedir que un govern d'aquestes característiques pogués triomfar". Comptava amb el recolzament de la duríssima dictadura brasilera. El seu màxim interès era obligar Allende a actuar dictatorialment per tal de desprestigiar el seu règim. Per evitar les represàlies d'EEUU, Castro va donar un consell a Allende: "no encender una revolució continental y no instigar a los estadounidenses de forma innecesaria siendo demasiado revolucionarios". Per aquest motiu, Castro no va assistir a la pressa de possessió d'Allende.

Un cas que crida l'atenció és el de **Cambotja**. Els EEUU no es varen alegrar de l'enderrocament de Pol Pot, el sanguinari dictador del país, i els Khmers roigs a mans dels vietnamites el 1979. Aquests tancaren els camps d'extermini i varen permetre als cambotjans tornar a les ciutats i formar un govern propi. Els khmers fugien a la selva i a la frontera amb Tailàndia. Una quarta part de la població del país, 2.000.000, havia estat assassinada pels khmers. La Xina de Deng Xiaoping va reaccionar atacant Vietnam i va sofrir una immediata i humiliant derrota a mans dels vietnamites. Carter s'havia posicionat a favor de Xina en cas que el Vietnam fos auxiliat per Rússia.

El Salvador. Els militars rebien ajuda de **Ronald Reagan** per tal de dur a terme tàctiques de terra cremada. Especial ressò va tenir la matança a la vila d'**El Mozote**. Tropes salvadorenques assassinaren més de nou-cents homes, dones i nens amb fusells d'assalt fabricats als EEUU. El subsecretari d'Estat de Drets Humans i Afers Humanitaris d'EEUU, Elliott Abrams, tenia per missió defensar els règims dretans i ultradretans aliats del seu país davant la premsa i les crítiques provinents dels defensors dels drets humans. Abrams va qualificar de propaganda comunista la informació sobre la matança d'El Mozote, fins i tot la publicada per The New York Times. I aquesta matança és tan sols una mínima mostra de les matances de població civil que es varen succeir a mans de l'exèrcit salvadorenc i els paramilitars. Washington es va negar a què el govern dretà d'El Salvador negociés una solució política amb els guerrillers.

Guatemala. Ja el 1954 la CIA havia intervingut per a enderrocar el règim social de Jacobo Arbenz. Durant dècades el país de l'eterna primavera va patir la repressió de la població maia amb milers de morts. Entre 1978 i 1983 els militars assassinaren 200.000 persones, una tercera part varen ser segrestats i desapareguts. Sota l'acusació de comunisme varen ser assassinades milers de persones a tot el continent llatinoamericà: 75.000 a **El Salvador**, més de 30.000 a **l'Argentina**, i **l'Operació Còndor** va suposar molts milers més entre Xile, Paraguai i Argentina, principalment.